

735

Συμβιβασμός

φ. 393^v

/ Φ 429

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 9/ εἰς τὸ σπίτιν τ[ῆς κερά] / Μαρίας γυνῆς τοῦ ποτὲ κὺρ Μανώλη Κεντὲ ἐδῶν παρῶν ἡ αὐτὴν κερά Μαρία καὶ ἀπὲ τὸ ἄ[λλο] / μέρος οἱ κουνιάδες τῆς ἡ κερά ἡ κερά Λιανὴ καὶ ἡ κεράν Κατερίνα ἀδελφές τοῦ ποτὲ ἄντου εἰρημένου κὺρ Μανώλη παιδία τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Κεντὲ τὰ ὁποῖα μέρην κερά / Μαρία καὶ κερά Λιανὴ καὶ κερά Κατερίνα τὴν σήμερον πέφτουν εἰς τὸν μπαρόντα ταιριασ / μὸν ἡγουν ἡ ἄνωθεν κερά Μαρία θεληματικῶς τῆς καὶ μεῖ ἰδιάν τῆς βουλή καὶ θέλῃσιν λέ / γειν πῶς τὸ πρᾶμα ὅπου εἶχεν ἀπὸ γονικόν τῆς εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανιοῦ τὸ σύνμπλιον / τοῦ μισέρ Σταυριανάκην Μιχαλίτζην καὶ μισέρ Μανώλη Θεολογίτην καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὁ / ποῖο πρᾶμα λέγειν πῶς εἶχεν το πούλῃσειν τοῦ μακκρίτην τοῦ ἀνδρός τῆς τοῦ ποτὲ Μανώλην κα / θῶς διαλαβάνει ἡ γραφὴν εἰς τὲς πράξεις τοῦ σινιὸρ Νικολάκη Ἀναπλιώτην τὸ ὁποῖο πρᾶμα / πρὸ καιροῦ σήμερον δύο χρόνοι περασμένοι ἤθελαν κάμου ἓνα γράμμα ὑπὸ χειρὸς τοῦ νοτάριου ἁ / φέντη Νικολάκη Ἀναπλιώτην εἰς τὸ ὁποῖον γράμμα νομενάρειν πῶς τὸ αὐτὸν πρᾶμα τὸ ἔφησε / ἡ κερά Μαρία τῶν ἄνωθεν κουνιάδων τῆς κερά Λιανῆς καὶ κερά Κατερίνας ἀποθανόντας τ[.] / τώραν τὴν σήμερον θέλει πάλι με καλή τῆς γνώμην καὶ μεῖ ἰδιάν τῆς βουλήν καὶ λέγειν πῶς τὸ αὐτὸν / πρᾶμα τὸς τὸ ἀφήνει ἀπὲ τὴν σήμερον νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ἐδικόν τις νὰ τὸ κάνου ὡς θέλου / καὶ βούλουνται ὡς πρᾶμα καὶ ἀγορὰ τοῦ ἀδελφοῦν τος καὶ ἀπὸ κανέναν μέρος νὰ μὴν ἔχουν καμμία / σύνχυνσιν ἡ δικαιώματαν εἰς τὸ λεγόμενον πρᾶμα ἀλλὰ νὰ εἶναι στὴν ἐξουσίαν τος τῶν ἄνω / θε [[Μαρίας]] Λιανῆς καὶ κερά Κατερίνας. Ἀκόμα λέγειν ἡ κερά Μαρία πῶς ἔχουσιν μία ἀγε / λάδα μισιάρικην με τὸ Μανώλη τοῦ Τζουνάκη, ἀκόμην ἄλλη μία ἀγε / λάδα με τὸν Ἰωάννη Πετρινόλη / καὶ αὐτὴν μισιάρικην καὶ εἰσὲ αὐτὲς τὸς ἀφήνει τὴν μπάρτη τῆς ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη ἀφήνει τος / καὶ τὸ σκρίτον τοῦ μαστρὸ Γεώργην Σανραντινοῦ καθὼς γράφων διὰ ρεάλια 8/ ἀκόμη [[καὶ τὸ σκρίτον]] / τῆς κερά Ζαμπέτας τοῦ Κοϊνάρην κρατεῖν μία κουρτούνα καὶ μία κολλαῖνα διὰ 8/ ρεάλια / καὶ αὐτὰ ἐδικὰ τος τῶν ἄνωθεν ἀδελφάδων, ἀκόμα τὸ σκρίτον τῆς ποτὲ Μαρίας Τζελαίνας διὰ / ρεάλια 6/ καὶ αὐτὰν ἐδικὰν τος, ἀκόμα τοῦ Ρεφενὲ τοῦ Δημήτρη 3/ ρεάλια νὰ τὰ πάρου καὶ κεῖνα / τὰ ὁποῖα ἄνωθεν πού τὸς ἐδῶνει τὸς

τᾷδωσεν με τήν θέλησίν της καὶ με κοντέντον τῶν ἄνω / θεν ἀδελφάδων καὶ ὑπό-
σχονται οἱ αὐτὲς ἀδελφές νὰ στέκουν εἰρηνικὲς καὶ ἀσκαντά / λιστες καὶ ἀνεζή-
τητες ἀπὸ τήν αὐτὴν κερά Μαρία ξεχὸς ἂν ἴσως καὶ ἐθέλασιν εὔρειν / ἀπόζων
ἄλλα ζωντόβολα ἢ ἄσπρα νὰ μποροῦν νὰ τὰ πιάνου οἱ αὐτὲς ἀδελφές νὰ εἶναι / ἐδι-
κά τος / ἡγου ἀπὸ τοῦ / ἀντρός /. Ἀκόμα λέγειν ἡ κερά Μαρία πὼς εἶχασιν καὶ
εἰς τὸν Κοκολιούζαν καὶ νὰ τὸς ἐδώ / σην τὸ καδέρνον ὅ,τιν βγαίνου νᾶναι ἐδικάν
τος. Ἀκόμην δώνει καὶ τῆς κερά Κατερίνας μία / εἰκόνα τήν ἁγία Κυριακὴν καὶ
με θέλημα τῆς κερά Λιανῆς τῆς ἀδελφῆς της ξεκαθαιρνώντας / δύο ἀγελάδες ποὺ
εἶναι ἐδικές της ἡ μία με τὸν Ἰωάννη Κορακίτην καὶ Μανώλη Δρινησάντες νὰ / μὴν
νέχουν νὰ κάμου. Ἀκόμη καὶ τὸ μουλάριν ποὺ ἔχει με τὸν Ἀντρολόπουλον νὰ μὴν
νέχουν νὰ / κάμου. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος γραμματουν καὶ συμφωνίας
ὅπου κανου ἀνάμεσόν τος / θέλου τὸ παρὸν νὰ γροικᾶται καὶ διὰ σοῦλφιν καὶ νὰ εἶναι
ἀνεζήτητον εἰς περ τοῦ ἄλλουν τος καὶ διὰ / πλέα βεβαίωσιν βάζουν καὶ κοντάνα
ρεάλια 30/ ἀπάνω εἰς τὸ πρᾶμα ὅπου τὸς ἤδωκε ὁ / ποιος ἤθελε εὔρεθῆν νὰ τίς πει-
ράζην νὰ τὰ ζημιώνεται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακα / λετῶν μαρτύρων οἱ ὅποιοι
γράφουν ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

736

Διαθήκη

φ. 394^Γ

/ Φ 430

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ἰουλίου 4/,
τὴν σήμερον ἐπροσκαλέθηκα/ [] Ἰωάννης Μηνιάτης ὁ νοτάριος εἰς τὸ σπίτιν
τοῦ μισέρ Σταμάτην Νταρόδου ἀπὸ τὸν αὐτὸν μισέρ Σταμάτην / [] πὸ τὴν συν-
βίαν του τὴν γκερά Καλὴ διὰ νὰ τὸς ποιήσων τὴν μπαροῦσαν τος διαθήκην τὸ ὅποϊον
ἂν / τρ[ό]υνον εὐρίσκονται ὑγιεῖς εἰς ὅλα τος τὰ μέλην καὶ φρόνησιν καὶ ἀκοὰς
καὶ γλῶτταν καὶ τὰς ἐτέρας / τος αἰσθήσεις περιπατῶμενοι ἐνθεν κακεῖθεν ὡς ὅλους
τοὺς ὑγιεῖς μὰ θεωρώντας πὼς ὁ με / γαλοδύναμος Θεός τὸς ἐπροέστειλεν τρία
παιδιά καὶ πάλι ἡ χάρις του ὡς νοικοκύρης τὸς τὰς ἐπῆρεν / [ὁ]θεν βλέποντας πὼς
ἄλλο τέκνον δὲν ποιοῦσιν γροικώντας τῶν ἐμαυθῶν τος καὶ συμβουλευό / μενοι ὡς
ἀντρώνο ἡγαπημένο ἔδωκαν βουλήν τος ὅτιν νὰ κάμουν τὴν μπαροῦσαν τος διαθήκην
διὰ νὰ ὁρδινιά / σουσιν τὸ πρᾶμαν τος καὶ νὰ παραγγείλου καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τος.....

